

Творческата идея (за сътворението) в Стария Завет

Светът, вселената, всичко, което ни заобикаля, цялът видим и невидим свят е сътворен от Бога. Всичко е творение на животворещата Троица - Отец, Син и Дух Светий, която дава божие и съществуване на всичко видимо и невидимо: „срез слобото на Господа са сътворени небесата и срез духа на устата Му - дзлото им вайнство“ (Пс. 32, 6) казва св. пророк и цар Давид. Цялът космос, дзлата материя е изликана в божие от несъществуващото, от нищото. Това, което не е божие, все има своето начало, своа живот, своа път и раз-витие. Има ти божиедарение на Бога на небето и земята. Кайто, зде несъществуващото каяо съществуващо (Рим. 4, 17). Бог твори света по своата воля. Създава го поради своата божествена любов, без самият Той да има необходимост от възникването му. Създаден е от божествените енергии, от божествените действия, „като са негови природни и велики сили“. (М. Романидес „Кратка православна светоотеческа догматика“ 2007г) Срез тзх Бог създава света, срез тзх Той дийства в света.

„В началото Бог сътвори небето и земята“ (Бит. 1, 1). Творението започва в възникването

на духовния, велебният свят, който свещ, свет
предава с израза „небето“. Сякаш всички
ми вещовете и материалният свят,
който е обозначен със земята“. С нещата
на този творчески акт се поставя началото
и на времето. То е създадено заради
творещето на света и е изкаква продължи-
телност. Св. Августин Мюнски го нарича
„продължителност, разтягане на определеното пространство
- време“ (Св. Мюнски „Изповеди“). По този
момент, който св. Исайя Богославски определя
като „начало“ (Бия. 1; 1) за времето, всъщност
в извечен смисъл се зова извън самия
време, тъй като още не е съществувала
временната единица - нито бъдеще, нито наст-
-ще, нито минало. Затова св. Василий
Велики твърди, че „както началото на път
още не е път и осветите на дома все още
не са дом, така и началото на времето
още не е време и не е дори и ней-
-ният отрязък във времето“ (Василий
Велики „Шестоднев“). Времето е сътворено
заради творещето. Бог, дивински всел,
създава времето, за да придобие творчи-
-ето още повече към себе си. За да стане
едвакъв съзастник в божествен живот.
С това е свързана вечността, която ще
настъпи след Второто идване на Исус
Христос. Тя ще владее и присъства в
царството Небесно, в живота в бъдещия век.
По тази вечност е отъдено относителна.
Тя трябва да се раздвие в смисла,

както св. Василий Велики вата в тълкуванието си за началото на творението, защото единствено Творецът на всичко видимо и невидимо е всен в този и абсолютният смисъл на това понятие.

Св. писател описва творческия акт на създаването на видимия свят в шест дни. Става дума за 6 етапа, за 6 периода, в които Бог вае детайлите на творението. Думата „يوم“ употребена в текста на Бит. 1:1 означава период от време. Може да се разбира както ден, така и година, и век.

① В първия ден (период) на творението Бог създава първоначалната светлина. Светлината е тръбвало да предхожда всички организми, защото без светлина те не биха могли нито да се появят, нито да съществуват.

② През втория ден (период) се появяват небето и видимото небе.

③ Третиият - сушата и морето, които се отделят едно от друго и впоследствие се образуват континентите.

④ Четвъртия ден (период) - слънце, луна и звезди / светлата /

⑤ Петиия ден - рибите и птиците.

⑥ Шестия - животните. Като венц на творението през 6-ия ден е създаден И зветът. Цялото творение: земята, водите, въздухът, растенията, животните, вообще целият видим свят, цялата вселена е сътворена заради човека. Св. Иоанн Златоуст тълкува кн. Бит., като казва, че след създаването на вселената, последен е създаден човек, който

Влиза в сътворения свят като цар в своето царство. Бог създава човека със Своите ръце и му "вдъхва дихание за живот" (Бит. 2; 7).
Жезки от отците на Църквата + докт., че Бог е сътворил света и човека с двете Си ръце, под което разбират Бог Син и Бог Свети Дух (Мрееней Мюнски Изобмисаване и отдреринение на Континелото знание). Човекът е сътворен с душа и тяло. С възможност за безсмърти възприемлив и към двете, и към тленното, и към нетленното, към смъртта и безсмъртието.

Душата в човека е неговият отмисителен орган в създадения свят. Тя е неговото духовно начало. В СВ тя се отъждествява с човека. Душата не пребива в тялото, а заедно с него образува целостния човек! Усердието за превръщането на душата в ангел е било гундо за християнската мисъл, вяра и духовност.

Бог създава човека с разумна душа и тяло, за да управлява света, за да бъде негов господар и владетел. Жезки от св. отци на Църквата го наричат, "малък свят", заради уникалната способност да съдържа в себе си всичко сътворено във вселената. Жезисан е дори "малък бог", заради неговото духовно предназначение. (Тригорий Зиселиси "за душата и възкресението", Василии Велики "Внимавай в себе си"). Човекът е сътворен, създаден като психофизическо същество с възможност да се боготподобва, да разлива духовния потенциал

в себе си, така се в общението с Бога да се преобрази, да се освети с думата и т.н. — процесът, който в православната традиция се нарича „теосис“ — божене на човека.

Едно тук дори: призиването на човека е да ръководи и да управлява сътворения свят. Предназначението му е да приведе към Бога целия сътворен свят, целият космос, под ръководството на човека, да участва в процеса на Богопознанието. В тази връзка св. Максим Изповедник разлива мисълта, че първосъздаденият Адам, имайки у себе си рай, трябва да твореше в рай целия свят, да преовладее пространствените рамки, духа и т.н., както следва земята и небето. (Максим Изповедник „Кескоти в съществуването на св. Троици Бото-слов“) Призиването на човека е също да се преобрази и осветява природата, да управлява така, че да му се придаде един богообразен и боголик характер.

Съвременното естествознание отрича Библийската история за творението, защото тя не признава еволюцията, постепенното развитие на вселената и формите. Но ние не трябва да забравяме, че според мнението на обективни учени-естестволюбци — еволюцията е фил. мисъл, с помощта на която могат по умозрителен път да разрешат големия биологически проблем. За въпроса как е сътворен светът дават един отговор — „всичко се е развило стъпка по стъпка на еволюцията“

Всичко се свело от атомите, както дим
материалът и действието в процеса на
творението. Не са обяснили, не обясняват
как е започнала еволюцията, как
органичното, живото е възникнало от
неорганичното, как се е появило живото
от мъртвото, как реда от хаоса, как
интелектуалното е възникнало от физиче-
ското. Като се ръководим от Библията
се от 2 тайни линији (то смята че
Трилицата за икономия - се приема по
маката, то не можем да не признаем
разумния Творец на света - Бога.